Przyznanie zasiłku celowego

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: sobota, 05, listopad 2016 23:00
Monika Małowiecka
Odsłony: 1036

Biorąc pod uwagę brzmienie art. art. 39 ust. 1 i 2 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 3 ust. 4 tej ustawy należy wskazać, że decyzja w zakresie przyznania pomocy społecznej w formie zasiłku celowego, jak również w kwestii określenia jego wysokości, podejmowania jest w ramach uznania administracyjnego. – tak wynika z wyroku WSA w Gliwicach wydanego w dniu 13 września 2016 roku (sygn. akt: IV SA/Gl 969/15).

Uznanie administracyjne cechuje się tym, że organ nie jest związany ścisłymi kryteriami prawnymi, a więc ma przyznany zakres swobody w ocenie zasadności żądania. W przypadku zasiłku celowego, organ administracyjny wydaje decyzję oceniając całokształt sytuacji strony, mającej wpływ na zakres zaspokojenia potrzeb, a ponadto uwzględniając wysokość środków, którymi dysponuje i liczbę osób wymagających pomocy.

Rozstrzygnięcie co do przyznania bądź odmowy przyznania świadczenia pieniężnego w formie zasiłku celowego z uwagi na jego uznaniowy charakter – jest m. in. uzależnione od oceny organu w ramach art. 3 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, który stanowi, że potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy, powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej. Sąd zwrócił uwagę na ugruntowany w orzecznictwie sądów administracyjnych pogląd, że organy administracji w zakresie pomocy społecznej działają w oparciu o środki finansowe, których wysokość jest ściśle określona i w tak wyznaczonych granicach muszą realizować powierzone im w ustawie cele. Nie zachodzi konieczność wykazywania w każdym przypadku możliwości finansowych organów pomocy społecznej, a ich ograniczone możliwości należą do faktów powszechnie znanych.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF